18/09/2018

# Χειροτονία νέου Διακόνου στην Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα εορτάστηκε στις 15 Σεπτεμβρίου 2018 στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Λεπενούς η μνήμη του Αγίου Βησσαρίωνος, αρχιεπισκόπου Λαρίσης. Η Ενορία της Λεπενούς ευλαβείται ιδιαίτερα τον Άγιο και έχει ισχυρούς δεσμούς με την Ιερά Μονή Δουσίκου, όπου φυλάσσεται η τιμία κάρα του η οποία σε τακτικά διαστήματα έχει μεταφερθεί στη Λεπενού προς προσκύνηση, γεγονός που μαρτυρείται από το 1865, έτος που διασώζεται η πρώτη γραπτή πρόσκληση.

Στην πανηγυρική ακολουθία του όρθρου και στην Θεία Λειτουργία προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Κοσμάς. Κατά την διάρκεια της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος τέλεσε χειροτονία διακόνου, όπου ο χειροτονούμενος κ. Σωκράτης Ψιλιάς, έλαβε το όνομα Σιλουανός, προς τιμήν του συγχρόνου Αγίου Σιλουανού του Αθωνίτου.

Ο νέος διάκονος π. Σιλουανός, είναι πτυχιούχος δύο πανεπιστημιακών σχολών, Θεολογικής και Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Είναι κάτοχος μεταπτυχιακού διπλώματος στον τομέα της Λειτουργικής, καθώς και υποψήφιος Διδακτορικού στη Θεολογική Σχολή Αθηνών. Μέχρι σήμερα διηκόνησε ως κατηχητής και λαϊκός ιεροκήρυκας στην Ιερά Μητρόπολη, ενώ δραστηριοποιήθηκε τα τελευταία έτη στο κατηχητικό έργο της ενορίας της Λεπενούς. Επίσης με την ευλογία του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας, επιμελούνταν το θείο κήρυγμα στον Κοιμητηριακό Ιερό Ναό του Αγρινίου.

Κατά την προσφώνησή του ο χειροτονούμενος αναφέρθηκε στο μέγα υπούργημα της Ιερωσύνης, επισημαίνοντας ότι προσωπικά για αυτόν είναι μια «αποκαλυπτική πρόσκληση». Μίλησε για τη μετοχή του ανθρώπου στο σχέδιο της Θείας Οικονομίας, υπογραμμίζοντας πως η ανταπόκρισή του σε αυτή την κλήση του Θεού, δεν γίνεται από υπέρμετρη φιλοδοξία, αλλά από ζήλο και πόθο για θυσιαστική διακονία. Συναισθανόμενος ιδιαίτερα την αναξιότητά του μπροστά στο μεγαλείο της Ιερωσύνης, δήλωσε χαρακτηριστικά: «Σήμερα, αναξίως διαβαίνω την ωραιοτέρη Πύλη του κόσμου, πορευόμενος εις τα Άγια των Αγίων, «όπου πάρεστιν ο Χριστός, διακόσμων την Τράπεζαν», προκειμένου να διακονήσω τα θειότατα και υμνημένα. Γνωρίζω απόλυτα την αναξιότητά που φθαρτά φέρω, αν όμως αποτολμώ το εγχείρημα τούτο, δεν το πράττω γιατί πιστεύω ότι είμαι άξιος. Αποπειρώμαι, στηριζόμενος στην άκρα φιλανθρωπία και αγάπη του Κυρίου Ιησού Χριστού και Θεού μου, τον οποίο αγαπώ εκ βάθους καρδίας. Κατά τον Απ. Παύλο, κανένας από μόνος του δεν μπορεί και δεν έχει το δικαίωμα να λαμβάνει την πρωτοβουλία για την τιμητική θέση της Ιερωσύνης, αλλά μόνον, «ο καλούμενος υπό του Θεού» Ολοκληρώνοντας την ομιλία του ευχαρίστησε όσους τον ενίσχυσαν και τον βοήθησαν στην καλλιέργεια της κλίσης του προς την Ιερωσύνη, καθώς και τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη κ. Κοσμά, για την πνευματική στήριξή του και την έμπρακτη αγάπη προς το πρόσωπό του.

Στην αντιφώνησή του, ο Σεβασμιώτατος, επαίνεσε το γεγονός ότι ένας νέος

άνθρωπος θυσιάζει τις τόσες περγαμηνές, για ν’ αφοσιωθεί ολοκληρωτικά στο Θεό. Συνεχάρη τους οικείους του που προσφέρουν το παιδί τους στην Εκκλησία και ευχήθηκε να αναδειχθούν κι άλλοι μιμητές των γονέων αυτών. Στη συνέχεια αναφέρθηκε στο «θείο δώρο» της Ιερωσύνης, εστιάζοντας τον λόγο του σε τρία βασικά σημεία, τα οποία και κάλεσε τον χειροτονούμενο να τα εφαρμόσει:
α). «Ο κληρικός», τόνισε ο Σεβ. Ποιμενάρχης μας «οφείλει να καλλιεργεί την αρετή της ταπεινοφροσύνης». Δεν πρέπει να παρασύρεται από την εγωκεντρικότητα και ίσως την κοσμική καταξίωση, παρά να αγωνίζεται να πράττει διαρκώς το θέλημα του Κυρίου. β). Επέστησε την προσοχή του στην καλλιέργεια της προσωπικής καθαρότητος: «Η ζωή του ιερέως πρέπει να είναι μια αγγελική ζωή. Καλείται να προσεγγίζει το ιερό θυσιαστήριο έχοντας καθαρισθεί από τον ρύπο της αμαρτίας. Είναι τιμή, αλλά συγχρόνως και μεγίστη πνευματική ευθύνη η Ιερωσύνη για τον άνθρωπο». γ) Αναφέρθηκε στην αρετή της αφιλοχρηματίας, και επεσήμανε πως ο κληρικός δεν πρέπει να μένει δέσμιος στην ύλη και στα χρήματα, τα οποία είναι δυνατόν να οδηγήσουν τον άνθρωπο στον πνευματικό όλεθρο, αλλά και στην απώλεια οποιουδήποτε πνευματικού πράγματος έχει δημιουργήσει στη ζωή του.
Τέλος ο Σεβασμιώτατος συνεχάρη για ακόμη μια φορά τον π. Σιλουανό για την απόφασή του να εισέλθει στις ιερατικές τάξεις, μάλιστα σε μια δύσκολη εποχή που επικρατεί η αμισθία του κλήρου, ευχόμενος να ακολουθήσουν κι άλλοι νέοι άνθρωποι το ευλογημένο παράδειγμά του.